
Публикуван на: 27-12-2010

Източник: [Портал Европа](#)

Българският евродепутат д-р Андрей Ковачев (ЕНП, ГЕРБ) представи в Комисията по регионална политика на ЕП проекто становище "Стратегия на ЕС за приобщаване на ромите". Той работи по темата заедно с Ливия Ярока (ЕНП, Унгария). Предстои становището да бъде гласувано в Комисията по регионално развитие през януари.

Господин Ковачев, коя според Вас е най-голямата пречка пред пълноценното интегриране на ромите в България, а и в Европейския съюз? Необходимо ли е всъщност цялостно интегриране на ромите, или е нужен друг подход?

Тя е, че интеграцията е винаги двупосочна улица, трябва да има желание, както от мнозинството, така и от малцинството. Тук не говоря само за ромите.

Много често се използва тази дума интеграция. Това не означава, разбира се, претопяване, според мен, или по някакъв начин загубване на своята идентичност. Интеграция означава спазването, гарантирането от страна на държавата за спазване на еднакви права и задължения на всички свои граждани, независимо от техният етнически, религиозен или какъвто и да е било друг произход.

Това е моят отговор - да има желание от двете страни за интеграция и трябва ад сме наясно какво разбираме под интеграция.

Каква е ролята на Европейския парламент?

Европейският парламент може да играе много силна политическа роля като даде политически сигнал и, разбира се, да окуражи страните-членки да вземат правилните решения.

Ние в никакъв случай не можем да си позволим да откриваме отново и отново топлата вода. Едни и същи неща, които се знаят от десетилетия как или какво трябва да се направи - образование, достъп до работни места, съответните неща, достойни за човешки живот, където живеят съответните малцинства - да бъдат подобрени къщи, инженерна инфраструктура, достъп до комунални услуги, задължителен достъп до модерно здравеопазване, образование, включително и сексуално, затова че младите момичета не трябва преди 18 години да забременяват, за ваксинацията на децата, затова, че децата трябва да останат до пълния курс на училището, а да не напускат преждевременно училищата. Това са неща, които по най-различни поводи се повтарят и повтарят.

В доклада, по който работим заедно с моята колежка Ливия Ярока, имаме уникалния шанс да синхронизираме на три нива на правене на политики тези действия - местното, регионалното, националното ниво в съответните страни-членки и европейското.

Всеки да поеме своите отговорности - това, което може да направи на европейско ниво ЕС със съответното финансиране за определени може през януари становището да бъде гласувано в Комисията по регионално развитие становището проекти да бъде направено, да бъде синхронизирано с Оперативните програми на страните-членки. Това, което могат да направят местните власти, да бъде сторено, но да бъде правено повече в синхрон, да бъдат прилагани тези политики.

Вече е налице възможността за използване до 2% от общия размер на Европейския фонд за регионално развитие за интегриране на ромите. Има ли реални резултати?

От март или от април от тази година ЕП и Европейският съвет приеха тази възможност страните-членки могат да използват-до 2% от общия размер на ЕФРР за т.нар. построяване на жилища за маргинализирани общества и подобряване на инфраструктурата.

За огромно съжаление нито една от 27-те страни-членки не се възползва от тази възможност и не промени своите Оперативни програми, за да получи допълнително финансиране за такива мероприятия за маргинализираните общества.

Казвам маргинализирани общества, защото не става въпрос само за ромите, не само те са в по-неблагоприятно положение в сравнение с мнозинството от другите граждани.

Трябва да сме наясно какво разбираме под построяване на жилища, защото в България имаме доста плачевен опит в тази посока. Знаем, че когато на се построи жилище и се даде възможност на семейства от тези маргинализирани общества да живеят много често се случва, това, което видяхме в Ямбол, в блок 22.

Аз призовавам в моето становище за поемане на определени социални ангажименти от страна на бенефициентите на такива жилища - участие в строителството по един или друг начин, плащане по някакъв начин чрез кредит, задължителна ваксинация на децата, поемане на ангажимент децата да отидат на училище и да останат там до края на пълния курс и т.н.

Ако средствата не се използват, ще има ли възможност те да бъдат увеличени през следващата финансова рамка на ЕС?

Затова този доклад за интеграцията на ромите, който е инициатива на ЕП, и последващият план за действие на ЕК, който се очаква през април 2011 г., има за цел да каже как европейските средства могат най-ефикасно да бъдат използвани.

В никакъв случай ние не можем да се откажем в следващия референтен период от тази политика. Но от друга страна тя трябва да бъде ефективна и трябва да бъде правена в синхрон със страните-членки. Ако те сметнат, че не това е начинът, то трябва да се мисли за това какъв е начинът. Аз смятам, че европейският бюджет трябва да участва също в усилията за интеграция на това малцинство.

При подготовката на Вашето становище влязохте ли във връзка с български или международни ромски организации?

Взех предвид становищата на различни ромски организации, но и на отделни експерти. В моя екип взех за известно време експерт, който е един от младите роми, които участват в стажантската програма, която имаше в българския парламент.

Сега при мен също работи един представител на това малцинство. В Брюксел се срещам почти всяка седмица с представители на ромски организации, на които изпращам моите идеи и проектостановище.

Сега се събират и предложенията за промени- Имаме над 50 такива, които в следващите седмици ще ги обсъдим, за да може през януари становището да бъде гласувано в Комисията по регионално развитие становището.

Очакваме и самия доклад на г-жа Ярока, заедно с нашите становища да бъде гласуван през февруари.

Какво ще правим след този доклад? Този доклад е замислен да бъде като blueprint или като една основа за бъдещо законодателно решение на ЕС, заедно с Комисията и Унгарското председателство, които са си поставили за цел от приоритетите по ромския въпрос да се стигне до единна европейска директива.

Експулсирането на български роми от Франция може ли да се окаже сериозен проблем за присъединяването на България към Шенген?

Аз не смятам, че ромският проблем, ако въобще може да се дефинира като такъв в българския случай, можеше да представлява опасност за нашето присъединяване в Шенгенското пространство. Много по-неприятно е, че въпросът за присъединяването на България и Румъния се използва от политически партии в някои страни-членки за популистки цели, за всяване на страх в техните граждани, че България и Румъния не са готови да охраняват достатъчно надеждно външните граници на ЕС.

В редица държави на ЕС, последно в Холандия, в националните парламенти влизат представители на крайни, националистически политически сили. Очакват ли тази тенденция да повлияе на формирането на политиките за малцинствата в Европа и как?

Когато традиционните партии или партиите център-ляво, център-дясно не успяват да напипат пулса на съответното общество и страховете на хората, то винаги се намират, за съжаление, по-близки и националистически настроени политици, които успяват да извличат дивиденди от тези страхове. Аз смятам, че те в голяма част са безпочвени.

Друг е въпросът за страховете в предимно западноевропейските общества от многото емигранти, от т.нар. ислямизация на Европа. Там традиционните партии са закъснели да дадат конкретни отговори на своите граждани, така че там има за съжаление поле за изява на такива екстремни партии.

Между другото и в сегашния мандат на ЕП ние имаме група от евроскептици, които са националистически настроени политици, които за прекратяване на по-нататъшната политическа интеграция на ЕП, да не кажа за неговата дезинтеграция.

Според Вас как проблемите с интегрирането на роми в ЕС ще се повлияят при следващото разширяване на Съюза?

При всички положения в европейските общества има умора от разширяване. Има и невъзможност политиките да обяснят на своите граждани защо има повече предимства от приемането на нови европейски страни в ЕС.

Поради тези причини смятам, че разширяването ще се забави с нови страни-членки, като изключвам Хърватия и Исландия.

Хърватия е на последната права и догодина ще бъдат привършени преговорите с нея, ще подпишат договор за присъединяване. Що се отнася до другите страни на Западните Балкани - Турция - там нещата мисля, че ще бъдат по-бавни, отколкото някой си представя.

Мая Цанева